

Sara Lövestam. Önska kostar ingenting.

Piratförlaget.

Redan i sin förra bok "Sanning med modifikation" tog Sara Lövestam deckargengren till en helt ny plats med den papperslöse och utvisningshotade Kouplan som huvudperson. Läsaren fick lära känna ett annorlunda Sverige och samtidigt kastas in i en spänningsroman som höll hela vägen ut. I "Önska kostar ingenting" möter vi Kouplan på nytt sökandes bland Stockholms papperskorgar efter pantbara burkar och flaskor. Det är tomt på nya uppdrag. Av en slump får han höra ett samtal och med en djärv satsning har Kouplan blivit anlita av det hämndlystna borgarrådet Jenny Svärd, som blivit solochvårad av sin älskarinna. Att leta reda på bedragerskan är ett tufft uppdrag. Dels är hon som uppslukad av jorden och dels är Kouplan en person som inte finns, som inte får finnas och med ytterst små ekonomiska medel att bedriva sin spaning. Snart ska Kouplan själv finna sig i rollen som lurad och utnyttjad. Den som förfört borgarrådet har en sällsam förmåga att spegla sitt offer och inge en stark känsla av att vara förstådd och bekräftad. I detta möte får läsaren också förstå mer av Kouplan, hans historia, identitet, frustration och starka längtan. Spegelbilden av en människa med en önskan att få vara den han är.

Sara Lövestam fortsätter sin resa med läsaren in i en värld som är allt mer komplex men också lika självklar och accepterande. Det här är en roman att växa med och bli mer vis av. Vi människor är både lika och olika och alla ska få finnas. Varje gestalt i Sara Lövestams författarskap har sin egen sårbarhet. Men var och en har också en pusselbit av världen och tillvaron som den faktiskt är. Sara Lövestam skriver underfundigt på två plan. Jakten på en brottsling och sökandet efter människans väsen och natur. Båda spåren blir lika dramatiska och rafflande.

I min förra recension av Sara Lövestam var jag dum nog att säga att den var bäst (Sanning med modifikation). För vad ska jag säga nu? "Önska kostar ingenting" är i varje fall minst lika bra. Det börjar bli trångt bland superlativen. Men så är det att läsa Sara Lövestam.

Jakob Carlander